

Nr 171.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen med förslag till lag om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete; given Stockholms slott den 19 mars 1924.

Under åberopande av bilagda i statsrådet och lagrådet förda protokoll vill Kungl. Maj:t härmed, jämlikt § 87 regeringsformen, föreslå riksdagen att antaga härvid fogat förslag till lag om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete.

Under Hans Maj:ts
min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

G. Malm.

Förslag

till

L a g

om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att 16 § i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete skall erhålla följande ändrade lydelse:

16 §.

Såsom bidrag till bestridande av omkostnaderna för försäkringsrådets och riksförsäkringsanstaltens verksamhet skall för varje försäkring i riksförsäkringsanstalten till statsverket erläggas tilläggsavgift med belopp, motsvarande fem procent av försäkringsavgiften, beräknad utan hänsyn till avdrag, som i 11 § omförmäles.

Försäkringsbolag, som i 4 § avses, är ock skyldigt att till statsverket erlägga bidrag till bestridande av nämnda omkostnader. Bidraget erlägges för varje räkenskapsår efter årets utgång på tid och sätt, som av Konungen bestämmes, med belopp, motsvarande tre procent av summan av försäkringsavgifterna, beräknade utan hänsyn till avdrag, som i 11 § omförmäles, för de i bolaget under räkenskapsåret tagna försäkringar.

Övriga omkostnader för försäkringsrådets och riksförsäkringsanstaltens verksamhet bestridas av statsmedel, dock att i fråga om kostnaderna för förvaltningen av den i 19 § omförmälda fond gäller vad därom särskilt är stadgat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1924.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott
den 7 mars 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena friherre MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETTERSSON.

Efter gemensam beredning med chefen för justitiedepartementet anför chefen för socialdepartementet, statsrådet Malm, följande.

I det vid innevarande års statsverksproposition fogade protokollet över socialärenden meddelade jag under punkt 2 rörande anslag för upprätthållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet för budgetåret 1924—1925, att, sedan anstalten den 7 september 1923 avgivit förslag i detta hänseende, anstalten i skrivelse den 31 oktober 1923, för åstadkommande av ytterligare minskning i statsverkets utgifter för anstalten, gjort framställning om sådant tillägg till det av Kungl. Maj:t den 29 juni 1917 utfärdade reglementet (nr 473) angående förvaltningen av den i 19 § av lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete omförmälda fond, att omkostnaderna för förvaltningen av denna fond skulle utgå ur fondens avkastning. Ärendet var emellertid vid tiden för statsverkspropositionens föredragning icke slutremitterat och befann sig därför icke i det skick, att förslag till riksdagen då kunde avlätas.

I sin nämnda skrivelse har riks försäkringsanstalten tillika hemställt, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen, att med ifrågavarande fond skulle sammanläggas den på grund av anstaltens försäkringsverksamhet enligt lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete bildade fonden.

Jag anhåller att nu få för Kungl. Maj:t anmäla dessa båda spörsmål.

Enligt 19 § i 1916 års olycksfallsförsäkringslag skola de till riks försäkringsanstalten jämlikt lagen inflytande försäkringsavgifter ingå till en fond, som förvaltas enligt grunder, vilka bestämmas av Konung och riksdag.

1917 års riksdag har, med bifall till vad Kungl. Maj:t därutinnan föreslagit, godkänt vissa grunder för förvaltningen av denna fond, vilka finnas intagna i berörda av Kungl. Maj:t den 29 juni 1917 utfärdade reglemente. Jämlikt dessa grunder skall förvaltningen av fonden handhavas av riks försäkringsanstalten. I behandlingen inom anstalten av frågor om placering av fondens medel skola deltaga två av Konungen för tre år i sänder förordnade, på det finansiella området erfarna personer. Därjämte skola i överläggningarna, men ej i besluten, angående sådana frågor deltaga två av Konungen för tre

Fonden enligt
1916 års lag.

år i sänder förordnade personer, av vilka den ene utses bland de arbetsgivare, vilkas arbetare äro försäkrade i anstalten, samt den andre bland nämnda arbetare.

Den ifrågavarande fonden uppgick vid 1923 års utgång till i runt tal 30,000,000 kronor, vartill komma då ännu icke erlagda försäkringsavgifter och upplupna oguldna räntor.

Fonden enligt
1901 års lag.

Innan lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete från och med ingången av år 1918 trädde i kraft, gällde lagen den 5 juli 1901 om ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete. Ersättningsanspråk, som grundas på olycksfall, vilket inträffat före den 1 januari 1918, skall bedömas enligt sistnämnda lag. I 1901 års lag meddelades inga bestämmelser om förvaltningen av de på grund av försäkringen i riksförsäkringsanstalten bildade fondmedel. I lagens 26 § stadgades emellertid, att de närmare föreskrifter, som utöver vad lagen innehölle erfordrades med avseende på anstaltens verksamhet, skulle meddelas av Konungen.

Med stöd av vissa på grund härav lämnade föreskrifter förvaltades intill utgången av 1921 nämnda fondmedel av postsparbanken, som jämväl hade att verkställa uppbörd av försäkringsavgifter och belopp, som erlades för förvärvande av livränta, ävensom fullgöra utbetalningar av de utav riksförsäkringsanstalten beslutade livräntor och andra skadeersättningar. Såsom ersättning till postsparbanken för dessa bestyr anvisades särskilda årliga anslag.

I enlighet med förslag till 1921 års riksdag angående ersättning till postverket för dess bestyr med pensionsutbetalningar m. m. (proposition nr 263) förordnade emellertid Kungl. Maj:t genom beslut den 31 december 1921, att från och med den 1 januari 1922 postsparbankens befattning med förvaltning och utbetalning av medel för riksförsäkringsanstaltens räkning skulle upphöra och att i stället förvaltningen av den fond, som bildats på grund av 1901 års berörda lag, ävensom de ifrågavarande utbetalningarna enligt lagen skulle handhavas av anstalten. Därvid skola bestämmelserna i nämnda reglemente den 29 juni 1917 angående förvaltningen av den i 19 § av lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete omförmälda fond i tillämpliga delar lända till efterrättelse. I behandlingen inom anstalten av frågor om placering av fondens medel m. m. skola deltaga de två av Konungen förordnade, på det finansiella området erfarna personer eller suppleanter för dem, vilka enligt § 4 mom. 2 av reglementet förordnats att deltaga i behandlingen av frågor om placering av däri avsedda fondmedel.

Ifrågavarande fond uppgick vid utgången av år 1923 till i runt tal 8,200,000 kronor, vartill komma upplupna oguldna räntor.

Övriga av riksförsäkringsanstalten förvaltade fonder.

I detta sammanhang får jag erinra, att riksförsäkringsanstalten, förutom förvaltningen av nu omförmälda fonder, omhänderhar även den på grund av kungörelsen den 2 oktober 1908 (nr 100) angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall och förordningen i samma ämne den 11 juni 1918 (nr 375) bildade fond, vid 1923 års utgång upp-

gående till 247,433 kronor 75 öre. Den jämlikt sistnämnda förordning bildade fonden förvaltas enligt Kungl. Maj:ts beslut den 8 november 1918 av riksförsäkringsanstalten. Den enligt kungörelsen den 2 oktober 1908 tillkomna fonden har först genom Kungl. Maj:ts ovanberörda beslut den 31 december 1921 från postsparbanken överflyttats till anstaltens förvaltning gemensamt med fonden enligt 1918 års nyssnämnda förordning. Därjämte förvaltar riksförsäkringsanstalten *dels* fonden för livräntor, inköpta för barn utom äktenskap jämlikt lagen om dylika barn den 14 juni 1917, vilken fond vid utgången av 1923 uppgick till 548,445 kronor, *dels ock* den till sin storlek obetydliga fond, som bildats jämlikt 15 § av kungörelsen den 30 juni 1920 angående särskilda villkor och bestämmelser för livförsäkring å personer, som erhålla lån ur statens egnahemslånefond.

Jämväl ifråga om dessa fonder har av Kungl. Maj:t föreskrivits, att bestämmelserna i reglementet den 29 juni 1917 angående förvaltningen av den i 19 § av lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete omförmälda fond skola i tillämpliga delar, med visst undantag, lända till efter rättelse.

I samband med antagandet år 1917 av grunder för förvaltningen av berörda i 1916 års olycksfallsförsäkringslag omförmälda fond godkände riksdagen jämväl arvodes- och omkostnadsstat för förvaltningen av fonden att gälla tills vidare från och med 1918 samt medgav, att däri upptagna belopp finge utgå av förslagsanslag, som å extra stat anvisades för upprätthållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet.

Omkostnaderna för riksförsäkringsanstaltens fondförvaltning.

Den sålunda godkända arvodes- och omkostnadsstaten var av följande lydelse:

arvode till två särskilda ledamöter i riksförsäkringsanstalten à 1,500 kronor	kr.	3,000: —
arvode till två rådgivande personer à 1,000 kronor ...	»	2,000: —
ersättning till suppleanter, särskilt anlitade sakkunniga personer och annat biträde, värdering i anledning av fastighetsbelåning, förvaring av fondens värdehandlingar, tryckningskostnader, resekostnader och andra expenser, förslagsvis	»	6,500: —
	<u>Summa kronor</u>	11,500: —

För år 1922 höjdes förenämnda post å 6,500 kronor till 9,100 kronor i anledning av ny lönereglering för den tjänsteman i förutvarande första lönegraden (aktuarie) och det kvinnliga biträde, som närmast omhänderhava fondgöromålen. För första halvåret 1923 anvisades därefter för förvaltningen av fonden i fråga tillhopa 7,050 kronor, motsvarande ett årsbelopp av 14,100 kronor.

Sedan jämlikt Kungl. Maj:ts ovan omförmälda beslut den 31 december 1921 riksförsäkringsanstalten övertagit förvaltningen av de fonder, som bildats på grund av lagen den 5 juli 1901 angående ersättning för skada till följd

av olycksfall i arbete samt kungörelsen den 2 oktober 1908 angående en särskild för fiskare avsedd försäkring mot skada till följd av olycksfall, upptogs i anstaltens stat för budgetåret 1923—1924 — i stället för såsom förut för »omkostnader för förvaltningen av den i 19 § av lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 omförmälda fond» — för »omkostnader för förvaltningen av riksförsäkringsanstaltens fonder» förslagsvis 17,000 kronor. Den sålunda verkställda höjningen av det förut utgående anslaget med 2,900 kronor betingades dels av anstaltens ökade arbete på grund av övertagande redan från 1922 års ingång av förvaltningen av nyssnämnda båda fonder, dels ock av ökade förvaringsavgifter för deponerade värdehandlingar.

I sin ovan omförmälda skrivelse den 7 september 1923 med förslag rörande extra anslag för upprätthållande av riksförsäkringsanstaltens verksamhet under budgetåret 1924—1925 har anstalten hemställt, att nämnda belopp, 17,000 kronor, för förvaltningen av anstaltens fonder måtte något höjas. Anstalten har därvid erinrat, att förvaringsavgiften för i riksbanken förvarade värdehandlingar växer i mån av fondernas ökning, i det att den utgår med 10 öre för varje påbörjat 1,000-tal kronor av värdehandlingarnas belopp. Under första halvåret 1923 hade sålunda, enligt vad anstalten meddelat, utbetalats 3,345 kronor, och under budgetåret 1924—1925 hade avgiften beräknats komma att uppgå till omkring 4,000 kronor. Med anledning härav och med hänsyn därtill, att den extra aktuarie, som närmast handhar fondgöromålen, under budgetåret bleve berättigad till uppflyttning i löneklass, har anstalten föreslagit, att omkostnaderna för fondförvaltningen måtte upptagas till 18,500 kronor. Utgifterna för denna anslagspost hava därvid beräknats komma att fördela sig på följande sätt:

arvoden till sakkunniga och rådgivare	kr. 5,000:—
ersättning till suppleanter	» 150:—
ersättning till en tjänsteman och ett kvinnligt biträde	» 8,616:—
förvaring av värdehandlingar.....	» 4,000:—
bindning, tryckning, värdering m. m.....	» 700:—

Summa kronor 18,466:—

eller i avrundat tal 18,500 kronor.

Sammanlag-
ning av fon-
den enligt
1901 års lag
med fonden
enligt 1916
års lag.

Rörande den ovanberörda frågan om sammanslagning av den i 19 § av 1916 års olycksfallsförsäkringslag omförmälda fond med den på grund av riksförsäkringsanstaltens försäkringsverksamhet enligt lagen den 5 juli 1901 om ersättning för skada till följd av olycksfall i arbete bildade fond anför anstalten i sin ifrågavarande framställning den 31 oktober 1923 följande.

Riksförsäk-
ringsan-
stalten.

Riksförsäkringsanstaltens verksamhet på grund av 1901 års olycksfallser-sättningslag fortgår alltjämt i viss omfattning. Den väsentligaste ännu kvarstående uppgiften, tillhörande denna verksamhet, är utbetalning av tidigare beviljade livräntor till c:a 6,000 livräntetagare. Fortfarande förekommer dock då och då beviljande av nya livräntor. Då denna sistnämnda uppgift inom

en jämförelsevis nära framtid kommer att helt upphöra, synes man hava anledning att i bokföringsavseende sammanslå denna fond med olycksfallsförsäkringsfonden. Det finnes knappast någon anledning att vidare hålla dem åtskilda. Riksförsäkringsanstaltens nuvarande olycksfallsförsäkringsverksamhet är ju en direkt fortsättning av försäkringsverksamheten enligt 1901 års lag, ehuru i större omfattning. Fonden enligt den förra lagen är ju, liksom den nya olycksfallsförsäkringsfonden, bildad genom arbetsgivares försäkringsavgifter; och till en del äro arbetsgivarna desamma i avseende å båda fonderna. De ömsesidiga olycksfallsförsäkringsbolag, som bedrevo verksamhet enligt 1901 års lag, hava redan företagit sammanslagning av de gamla och de nya fonderna, varemot försäkringsinspektionen icke haft något att erinra.

Genom sammanslagning av de båda fonderna skulle förenkling i arbetet med bokföringen vinnas.

Sedermera har anstalten den 23 januari 1924 inkommit med en promemoria, däri anstalten anfört följande:

Enligt 13 § i 1901 års lag skall krav om ersättning, vid äventyr av talans förlust, genom stämning eller genom påkallande av skiljeavtals tillämpning mot anstalten anhängiggöras inom tre år, räknat från olycksfallet, eller, där fråga är om ersättning i anledning av dödsfall, från det döden inträdde. Enligt 4 § skall, om olycksfallet inom två år medfört döden, viss ersättning utgivas. Uppenbarligen kunde alltså numera icke någon skyldighet för anstalten föreligga att utgiva ersättning i annat fall, än att krav i föreskriven ordning tidigare framställt. Några dylika krav, vilka icke av domstol eller av skiljemän slutligen behandlats, föreläge ej. Däremot hade under år 1923 i ett fall förekommit, att anstalten, där sjukhjälp tidigare utgått, funnit sig böra bifalla gjord framställning om invaliditetslivränta. Ett och annat liknande fall kunde även framdeles tänkas förekomma, men de torde bliva rätt sällsynta.

Såsom anstalten framhållit i sin berörda skrivelse den 31 oktober 1923 skulle genom sammanslagning av de båda fonderna förenkling i bokföringen vinnas. För närvarande måste för var och en av dessa fonder fullständigt skilda räkenskaper upprättas, samt för inbetalningar till fonderna och utbetalning av ersättningar hållas skilda bankräkningar och verkställas särskilda utanordningar. En förenkling i detta ej oväsentliga arbete syntes i hög grad önskvärd, enär anstaltens fondförvaltning på grund av den ständiga tillväxten av olycksfallsförsäkringsfonden enligt 1916 års lag och övriga fonder givetvis med varje år medförde ökat arbete.

På grund av vad sålunda anförts hemställer anstalten, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen medgiva, att den på grund av anstaltens försäkringsverksamhet enligt lagen den 5 juli 1901 bildade fonden måtte från och med den 1 januari 1925 sammanläggas med den i 19 § av lagen om försäkring för olycksfall i arbete omförmälda fond, varvid sistnämnda fond skulle hava att ansvara för de förpliktelser, som åvilade den förra fonden.

Statskontoret har i ett den 13 december 1923 avgivet utlåtande i ärendet *Statskontoret.* icke haft något att erinra mot den ifrågasatta sammanslagningen.

Försäkringsinspektionen har i ett den 9 januari 1924 avgivet utlåtande *Försäkringsinspektionen.* förklarat sig tillstyrka sammanslagningen ifråga.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava den 31 januari 1924 avgivit utlåtande i ärendet och därvid likaledes tillstyrkt sammanslagningen. *Fullmäktige i riksgäldskontoret.*

Departements-
chefen.

För egen del finner jag mig på grund av vad i ärendet anförts böra tillstyrka sammanslagningen i fråga från och med den 1 januari 1925. Och torde jag få återkomma till frågan om avgivande av förslag i sådant syfte till riksdagen i samband med den förnyade anmälan av frågan om bestridande med olycksfallsförsäkringsfondens medel av omkostnaderna för dess förvaltning, vartill, enligt vad jag här nedan skall utveckla, den för sistnämnda ändamål erforderliga lagändringen torde giva anledning.

Bestridande
med olycks-
fallsförsäk-
ringsfondens
medel av om-
kostnaderna
för dess
förvaltning.

Vidkommande därefter frågan om bestridande av omkostnaderna för förvaltningen av den enligt 1916 års olycksfallsförsäkringslag bildade fonden — och den med denna eventuellt sammanslagna fonden — anför riks-försäkringsanstalten i sin ovanberörda skrivelse den 31 oktober 1923 följande.

Riks-
försäkrings-
anstalten.

I samband med antagandet år 1916 av grunder för förvaltningen av *pensionsförsäkringsfonden* beslöts, att vissa kostnader för fondens förvaltning, nämligen arvode till fullmäktige och diverse expenser m. m., skulle bestridas av fondens medel enligt fastställd stat, vilken i detta sammanhang beräknades till 20.000 kronor. I proposition till 1923 års riksdag (nr 109) föreslogs, att även övriga kostnader för fondens förvaltning, nämligen de, som föranleddes av pensionsstyrelsens befattning med fondärendena, skulle bestridas av fondens medel. Dessa kostnader beräknades till 50.000 kronor. Propositionen bifölls av riksdagen; och skulle sistnämnda ersättningsbelopp årligen ur fonden utbetalas till pensionsstyrelsen i enlighet med av Kungl. Maj:t därom meddelad bestämmelse. Såsom motiv för överflyttande på fonden av dess egna förvaltningskostnader anfördes, att pensionsförsäkringsfondens förvaltning betraktats såsom fullt fristående i förhållande till allmänna pensionsförsäkringens uppgifter i övrigt och att det därför ansetts riktigt, att fonden finge betala sina egna förvaltningskostnader. Denna princip, som av statsmakterna godkänts år 1916 genom att låta fonden betala vissa omkostnader, ledde till att år 1923 till fonden överflyttades även de kostnader, som förut undantagits. Vederbörande departementschef betonade emellertid starkt vid föredragningen av ovannämnda proposition, att den föreslagna anordningen icke avsåge eller borde få leda till, att andra omkostnader bestredes av fondens medel än sådana, som direkt sammanhänge med själva fondförvaltningen.

I fråga om *riksförsäkringsanstaltens fondförvaltning* ville anstalten erinra, att denna visserligen icke är på samma sätt fristående som pensionsförsäkringsfondens förvaltning, utan handhaves av anstalten själv med biträde av vissa sakkunniga och representanter för arbetsgivare och arbetare. Men det kan dock även här göras gällande, att fondens förvaltningskostnader böra utgå ur dess avkastning, innan den sistnämnda må tagas i anspråk för i reglementet omnämnda utgifter. Med hänsyn till det jämförelsevis obetydliga belopp, det här gäller, synas betänkligheter med avseende å fondens förpliktelser ej böra möta. Men liksom ifråga om pensionsförsäkringsfonden bör starkt framhållas, att ifrågavarande anordning ej får leda till, att fondens medel användas till andra omkostnader än sådana, som direkt sammanhänge med själva fondförvaltningen.

Visserligen hade anstalten i sitt förslag till stat för budgetåret 1924—1925 beräknat en anslagspost av 18,500 kronor för förvaltningen av anstaltens samtliga fonder. Med hänsyn till förslaget om sammanläggning med olycksfallsförsäkringsfonden av den på grund av försäkringen enligt 1901 års lag

bildade fonden, och då omkostnaderna för övriga fonder vore mycket obetydliga, syntes det emellertid anstalten lämpligt, att olycksfallsförsäkringsfondens bidrag till anstaltens omkostnader bestämdes till 18,500 kronor.

Det förslagsanslag, som å extra stat för varje år beviljades till upprätthållande av anstaltens verksamhet, syntes i samband därmed böra minskas med nyssnämnda belopp.

För att ifrågavarande bidrag skall kunna lämnas ur fonden, erfordras emellertid, framhåller slutligen anstalten, ett tillägg till grunderna för förvaltningen av ifrågavarande fond och, såvitt anstalten kunde bedöma, även ändring i 16 § av 1916 års olycksfallsförsäkringslag.

Statskontoret har i sitt ovanberörda utlåtande förklarat sig icke hava något att erinra emot att statsverket av olycksfallsförsäkringsfondens medel erhåller ersättning för riks-försäkringsanstaltens kostnader för förvaltningen av ifrågavarande fond. Statskontoret.

Försäkringsinspektionen och fullmäktige i riksgäldskontoret hava även tillstyrkt riks-försäkringsanstaltens förslag. Försäkringsinspektionen.
Fullmäktige
i riksgäldskontoret.

För min del finner jag mig böra förorda ifrågavarande förslag, varigenom, i överensstämmelse med vad förut genomförts på pensionsförsäkringens område, viss besparing vinnes i statsverkets utgifter jämväl för handhavandet av olycksfallsförsäkringen. Departementschefen.

I enlighet med vad ovan anförts har riks-försäkringsanstalten för budgetåret 1924—1925 beräknat omkostnaderna för förvaltningen av anstaltens fonder till sammanlagt 18,500 kronor. Häri ingå kostnaderna för förvaltningen av de förut omförmälda fonderna för fiskarförsäkringen, för livräntor för barn utom äktenskap och för livförsäkring av personer, som erhålla lån ur statens egnahemslänefond. För närvarande äro dessa kostnader så obetydliga, att de knappast låta sig särskilt beräknas. Men i den mån den verksamhet, ifrågavarande fonder tjäna, kan komma att utvecklas, torde också kostnaderna för nämnda fonders förvaltning komma att ökas. Därest så blir fallet, lära dessa kostnader icke böra bäras av de enligt 1901 och 1916 års omförmälda lagar bildade fonderna, utan av statsverket. Redan av denna anledning synes det lämpligt, att i staten för anstalten fortfarande upptagas vissa omkostnader för förvaltningen av anstaltens fonder.

Beträffande beloppet av denna anslagspost, som, i enlighet med vad anstalten föreslagit och de i ärendet hörda myndigheter även förordat, fortfarande torde böra avse kostnaden för förvaltningen av *samtliga* omförmälda fonder, anser jag mig böra anmärka, att, enligt vad anstalten meddelat, visserligen någon besparing i förvaltningskostnaden vore att förvänta på grund av den ovan förordade sammanslagningen av den enligt 1901 års olycksfallser-sättningslag bildade fonden med fonden enligt 1916 års lag. Emellertid skulle sammanslagningen ske först från och med 1925 års ingång. Vid sådant förhållande och då jag för övrigt icke funnit anledning till erinran mot anstaltens förslag rörande anslagsposten ifråga, ämnar jag i den proposition, som

jag framdeles kommer att föreslå Kungl. Maj:t att avlåta till riksdagen angående äskande av medel för upprätthållande av riks försäkringsanstaltens verksamhet under budgetåret 1924—1925, hemställa om anslag till förvaltningen av anstaltens fonder med ovannämnda av anstalten beräknade belopp, 18,500 kronor.

I anslutning härtill och i överensstämmelse med vad som gäller beträffande pensionsförsäkringsfonden torde från och med ingången av nästkommande budgetår från olycksfallsförsäkringsfonden — d. v. s. under senare halvåret 1924 från den med fonden enligt 1901 års lag ännu icke utökade *fonden enligt 1916 års lag* samt därefter från den *sammanslagna fonden* — utgå ersättning till statsverket för dess bestridande av kostnaderna för förvaltningen av denna fond.

Rörande storleken av detta ersättningsbelopp, varmed alltså det årliga anslaget för upprätthållande av anstaltens verksamhet skulle minskas, har detsamma av riks försäkringsanstalten för budgetåret 1924—1925 beräknats till samma belopp, vartill, enligt vad nyss angivits, förvaltningskostnaden för samtliga av anstalten förvaltade fonder under budgetåret beräknats eller till 18,500 kronor. Vad riks försäkringsanstalten härutinnan föreslagit finner jag mig böra biträda.

I likhet med vad som föreskrivits beträffande pensionsförsäkringsfonden, torde ifrågavarande ersättningsbelopp av olycksfallsförsäkringsfondens medel böra efter ingången av juli månad varje budgetår inbetalas till riks försäkringsanstalten.

Såsom riks försäkringsanstalten anfört erfordras för genomförande av den nu föreslagna anordningen ändring i de av riksdagen godkända grunderna för förvaltningen av den i 19 § olycksfallsförsäkringslagen omförmälda fond. Därjämte torde, såsom också framhållits såväl av riks försäkringsanstalten som av statskontoret, ändring erfordras i 16 § olycksfallsförsäkringslagen.

Rörande avlåtande i den förra frågan av förslag till riksdagen torde jag få återkomma därtill i sammanhang med förnyad anmälan för Kungl. Maj:t av frågan om berörda lagändring.

Vad denna senare fråga beträffar gäller enligt sista stycket i 16 § olycksfallsförsäkringslagen, att de omkostnader för riks försäkringsanstaltens verksamhet, som ej utgöras av i paragrafens första och andra stycken omförmälda tilläggsavgifter och bidrag, skola bestridas av statsmedel. Då emellertid fondens medel ej kunna anses såsom statsmedel, torde till bestämmelserna i 16 § olycksfallsförsäkringslagen böra fogas ett tillägg av innebörd, att i fråga om kostnaderna för förvaltningen av den i 19 § av lagen omförmälda fond gäller vad därom särskilt är stadgat.

Jag har därför låtit utarbета förslag till ändring av olycksfallsförsäkringslagen i nu angivna hänseende, över vilket förslag lagrådets yttrande lärer böra inhämtas.

I detta sammanhang får jag omnämna, att försäkringsinspektionen i sitt ovan omförmälda utlåtande hemställt, att utredning måtte verkställas om vilken fondbildning, som för riks försäkringsanstalten erfordras utöver försäkringsfonden.

Fullmäktige i riksgäldskontoret hava uttalat sin anslutning till detta försäkringsinspektionens förslag och ansett en dylik utredning böra omfatta frågan, huruvida och i vilken omfattning sådan fondbildning må erfordras, ävensom frågan om överlämnande till riksgäldskontoret av viss del av anstalten tillhörande fondmedel.

Över vad sålunda föreslagits torde riksförsäkringsanstaltens yttrande böra inhämtas, innan frågan underställes Kungl. Maj:ts prövning.

Slutligen får jag anmäla, att riksförsäkringsanstalten i sin ifrågavarande skrivelse den 31 oktober 1923 även föreslagit visst tillägg till reglementet angående förvaltningen av den i 19 § olycksfallsförsäkringslagen omnämnda fond i syfte att med Kungl. Maj:ts medgivande fondens medel skulle få användas till förvärvande av fastighet för inrymmande av för anstaltens verksamhet erforderliga lokaler.

Detta förslag torde emellertid, i anslutning till vad vissa av de i ärendet hörda myndigheterna därom anfört, för närvarande icke böra föranleda någon åtgärd.

Departementschefen uppläser härefter ett i enlighet med vad ovan angivits avfattat förslag till lag om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 om försäkring för olycksfall i arbete, vilket förslag finnes såsom bilaga ¹⁾ fogat till detta protokoll; och hemställer departementschefen, att lagrådets utlåtande över nämnda förslag måtte, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas medelst utdrag av protokollet.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall.

Ur protokollet:

Herman Hultkrantz.

¹⁾ Bilagan, vilken är lika lydande med det vid propositionen fogade förslaget, är här utesluten.

*Utdrag av protokollet, hållet i Kungl. Maj:ts lagråd
den 18 mars 1924.*

Närvarande:

justitierådet *Sundberg,*
regeringsrådet *Thulin,*
justitierådet *Stenberg,*
justitierådet *Köersner.*

Enligt lagrådet tillhandakommet utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet den 7 mars 1924, hade Kungl. Maj:t förordnat, att lagrådets utlåtande skulle, för det ändamål § 87 regeringsformen omförmäler, inhämtas över upprättat förslag till lag om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete.

Förslaget, som finnes bilagt detta protokoll, föredrogs inför lagrådet av byråchefen Carl Henrik Julius von Schulzenheim.

Regeringsrådet *Thulin* yttrade:

I förevarande paragraf föreskrives, att i fråga om kostnaderna för förvaltningen av den i 19 § omförmälda fond gäller vad därom särskilt är stadgat, men lämnas ej föreskrift, om stadgandet skall meddelas av Konungen i administrativ väg, av Konung och riksdag enligt § 87 regeringsformen eller av Konung och riksdag utan iakttagande av den i sistnämnda paragraf angivna lagstiftningsformen. Det sistnämnda torde väl vara avsett men synes böra i lagen få ett tydligt uttryck. I övrigt har jag intet att erinra mot förslaget.

Lagrådets övriga ledamöter lämnade förslaget utan anmärkning.

Ur protokollet:

Erik Ölander.

*Utdrag av protokollet över socialärenden, hållet inför
Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i stats-
rådet å Stockholms slott den 19 mars 1924.*

Närvarande:

Statsministern TRYGGER, ministern för utrikes ärendena frihette MARKS VON WÜRTEMBERG, statsråden MALM, EKEBERG, BESKOW, MALMROTH, HASSELROT, STRIDSBERG, LÜBECK, CLASON, WOHLIN, PETERSSON.

Chefen för socialdepartementet, statsrådet Malm, anmäler lagrådets den 18 mars 1924 avgivna utlåtande över det den 7 i samma månad till lagrådet remitterade förslaget till *lag om ändrad lydelse av 16 § i lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete*, däri lagrådets flertal förklarar sig lämna förslaget utan anmärkning.

Departementschefen hemställer, att förslaget måtte jämlikt § 87 regeringsformen genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdade hemställan behagar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten förordna, att proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Carl Stålhammar.